

ИЗВЕШТАЈ О ИЗБОРУ МИЛОША ВУЛИЋА У ИСТРАЖИВАЧКО ЗВАЊЕ ИСТРАЖИВАЧ-САРАДНИК

На основу члана 76. става 2. и члана 78. Закона о науци и истраживањима („Службени гласник Републике Србије“, бр. 49/2019) и чланова 8, 12, 14. и 15. Правилника о стицању научних и истраживачких звања „Службени гласник Републике Србије“, бр. 159/2020 и одлуке Научног већа Института за политичке студије од 21-22. 2023. године, именована је Комисија за припрему извештаја о избору Милоша Вулића у истраживачко звање истраживач-сарадник. Комисија у саставу: др Љубиша Деспотовић, научни саветник Института за политичке студије, Београд (председник), др Вања Глишин, научни сарадник Института за политичке студије, Београд (члан) и др Вишња Стојадиновић, научни сарадник Института за политичке студије, Београд (члан) подноси Институту за политичке студије следећи

ИЗВЕШТАЈ

1. Основни биографски подаци

Милош Вулић рођен је 9. марта 1992. године у Крагујевцу, где је завршио своје средњошколско образовање. Основне академске студије завршио је на Понтификалном универзитету Грегоријана (*Pontificia Università Gregoriana*) у Риму на Филозофском (*Facoltà di Filosofia*) и Теолошком факултету (*Facoltà di Teologia*) са тезом о персоналистичкој филозофији. Специјалистичке студије завршио је на истом универзитету на Факултету друштвених наука (*Facoltà di Scienze Sociali*) са тезом о политичком лидерству. На Универзитету у Београду завршио је интердисциплинарне мастер академске студије на програму *Религија у друштву, култури и европским интеграцијама* са тезом о односу понтификалне дипломатије према европским интеграцијама. Докторске академске студије (међународне и европске студије) уписао је на Факултету политичких наука универзитета у Београду 2021. године.

Поред академског образовања завршио је истакнуте програме политичког образовања. При Фондацији Конрад Аденауер (*Konrad Adenauer Stiftung*) у Београду завршио је „Летњу

школу социјално-тржишне привреде“ као и образовни програм за младе лидере „Политикас“. При фондацији Де Гаспери (*Fondazione De Gasperi*) завршио је „Школу политичког образовања“ (*Scuola di Formazione Politica*) као и програм „Спољна, безбедносна и одбрамбена политика: Садашњост и будућност Европске уније“ (*Politica estera, di sicurezza e difesa: il presente e il futuro dell'Unione Europea*). Такође је завршио стучну праксу у Амбасади Републике Србије (РС) при Светој столици (Ватикан) и Дипломатску академију Министарства спољних послова РС.

Добитник је прве награде на конкурс за најбољи академски рад о Европској унији (2020. године) који расписује Министарство за Европске интеграције РС. Тема награђеног рада била је: *Значење солидарности у европским интеграцијама: Шуманова визија и изазови криза*. Био је стипендиста немачких фондова Реновабис (*Renovabis*) и Конрад Аденауер, као и Амбасаде Републике Француске при Светој столици (Ватикан) за учење француског језика при Француском институту (*Institut français*) у Риму. Пре запослења у Институту за политичке студије радио је у Министарству за европске интеграције Владе Републике Србије, као и на пројектима Државног архива Србије и Амбасаде Републике Србије при Светој столици у Ватикану као спољни сарадник. Говори енглески, италијански и француски језик.

2. Библиографија

Кандидат Милош Вулић је до дана писања Извештаја комисије, у својству аутора и коаутора написао и објавио следеће радове и био уредник и рецензент следећих зборника и монографија:

1. Објављени радови:

1. Милош Вулић, „Значење солидарности у европским интеграцијама: Шуманова визија и изазови криза“, у: *Србија на путу ка ЕУ, Зборник студентских радова о Европској Унији*, Република Србија, Министарство за европске интеграције, Београд, 2020, стр. 4-16. **M45 (1,5)**

2. Милош Вулић, „Београд и Ватикан: Спољне политике и успостављање дипломатских односа“ у: М. Перишић, Ј. Рељић и А. Марковић, *Србија и Света столица 1878-1914*, Државни архив Србије, Београд, 2021, стр. 29-32. ISBN 978-86-80786-66-7. **M44 (3)**
3. Miloš Vulić, „Priroda pontifikalne diplomatije: Percepcija njenog teorijskog okvira“, у: Miloš Vulić i Milosav Đoković (prir.), *Beograd i Vatikan: Segmenti diplomatske istorije*, Beogradska nadbiskupija, Beograd, 2021, str 13-33. ISBN 978-86-89179-21-7. **M44 (3)**
4. Милош Вулић, „Политичка филозофија ордолиберализма: Феномен социјално-тржишне привреде“, *Српска политичка мисао*, број 3/2022., Vol. 77, Институт за политичке студије, УДК 32.01:330.8, DOI: <https://doi.org/10.22182/spm.7732022.7>, стр. 137-158, **M24 (4)**

2. Уређивање зборника:

1. Miloš Vulić i Milosav Đoković (prir.), *Beograd i Vatikan: Segmenti diplomatske istorije*, Beogradska nadbiskupija, Beograd, 2021. ISBN 978-86-89179-21-7. **M48 (2)**

3. Рецензирање монографије:

1. Vladan Stanković, *The Catholic Society: Cullture, Institutions, Development, Politics*, Konrad Adenauer Foundation, Belgrade, 2022. ISBN 978-86-86661-95-1.

3. Приказ одабраних радова

На основу приложених радова које је кандидат поднео на увид, Комисија је издвојила два рада објављена у часописима и зборницима за анализу: један рад из категорије M24 и један рад из категорије M44:

1. „Политичка филозофија ордолиберализма: Феномен социјално-тржишне привреде“, рад у часопису *Српска политичка мисао*, број 3, Vol. 77, Институт за политичке студије, 2022, стр. 137-158. **M24**

У овом раду аутор се бави ордолибералном политичком филозофијом и социјално-тржишном привредом, као њеним кључним феноменом. Рад је посебно фокусиран на развојни пут појма, његову иницијалну перцепцију, али и његову каснију рецепцију. У првом делу рада се анализирају извори социјално-тржишне привреде, од којих се као основни извор издваја хришћанска социјална доктрина, која је настала као реакција на економско-политичке проблеме с краја XIX века. Посебна пажња посвећена је папским енцикликама, које чине основ хришћанско-демократске идеологије. Други део је посвећен развоју социјално тржишне привреде. У њему се аутор бави настанком Фрајбуршке школе и мишљу њених главних представника, који ће у либералну традицију увести концепт поретка, због чега ће остати познати као припадници ордолиберализама. Трећи део анализира систематизацију социјално-тржишне привреде, са посебним освртом на однос филозофија ордолиберализма и неолиберализма, у смислу њихових сличности и разлика. У том делу се аутор бави и међународним контекстом ове политичке филозофије кроз формирање Друштва Монт Пелерин. У последњем делу рада разматра се рецепција социјално-тржишне привреде, у немачком и европском контексту са закључком да у временима поновних глобалних криза, вредности које ордолиберална политичка филозофија и феномен социјално-тржишне привреде носе са собом могу поново допринети одговорности међу економским и политичким актерима.

2. „Priroda pontifikalne diplomatije: Percepcija njenog teorijskog okvira“, рад у зборнику *Beograd i Vatikan: Segmenti diplomatske istorije*, Beogradska nadbiskupija, 2021, str. 13-33. **M44**

Рад представља анализу понтификалне дипломатије (званичан назив папске/ватиканске дипломатије) из угла перцепције (разумевања и систематизације) њеног теоријског оквира. Аутор полази од одређења овог сложеног појма у контексту међународних односа, тачније теорије дипломатије, објашњавајући његове црквено-правне аспекте, који произилазе из хибридне природе овог појма. Након тога анализира теолошки основ понтификалне дипломатије са посебним освртом на светописамске и светопредањске изворе на основу којих истиче како се првобитни мисионарски ангажман јавља као почетак дипломатског деловања у хришћанству. У историјском развоју аутор приступа детаљном анализирању диференцијације понтификалних дипломатских представника, кроз чију дипломатску службу се и развијала понтификална дипломатија. Последњи део рада посвећен је канонско-правном поретку понтификалне дипломатије, где аутор указује на њену хибридну природу, која се у исто време ослања и на одредбе црквеног канонског права и на одредбе међународног јавног права. У закључку констатује да понтификална дипломатија поседује специфичну синтезу религијске и политичке природе, као и црквене и државне улоге и да као таква у сваком погледу представља *sui generis* случај, чије практично деловање није могуће разумети без правилног схватања њеног теоријског оквира.

4. Оцена комисије

На основу увида у достављене податке о досадашњем научно-истраживачком раду колеге Милоша Вулића, чланови Комисије позитивно оцењују његове резултате и сматрају да испуњава све квантитативне и квалитативне критеријуме за избор у звање истраживач-сарадник. Имајући све наведено у виду Комисија предлаже Научном већу Института за политичке студије у Београду да изабере Милоша Вулића у звање истраживач-сарадник.

У Београду,

28. 12. 2023. године

Чланови комисије:

др Љубиша Деспотовић, научни саветник, председник комисије

др Вања Глишин, научни сарадник, члан комисије

др Вишња Стојадиновић, научни сарадник, члан комисије